

Witte Helmen verdienen de Nobelprijs

De vrijwilligers in Aleppo laten burgers niet in de steek. De vredesprijs kan een opsteker zijn voor deze puinruimers en mensenredders.

Vandaag wordt bekend wie de Nobelprijs voor de vrede krijgt. Kandidaat is de organisatie Witte Helmen, mannen en vrouwen die direct na een aanval mensen proberen te redden. Meer dan wie dan ook verdienen zij het om dit jaar de Nobelprijs voor de vrede te winnen.

De Witte Helmen zijn de puinruimers van de oorlog in Syrië. Het zijn vrijwilligers die proberen te redden wat er te redden valt. Hun motto is: "wie één leven redt, redt de mensheid".

Ze doen dit met gevaar voor eigen leven want ook - of misschien wel *juist* - hulpverleners zijn doelwit van de Syrische en Russische bommenwerpers.

De laatste weken zijn de bombardementen ongekend hevig geweest, vooral in de stad Aleppo, met honderden slachtoffers tot gevolg. De meest gruwelijke wapens, zoals vatbommen, chloorbommen en clusterbommen vallen op de inwoners van de stad. De stad wordt belegerd en uitgehongerd en de inwoners worden in de steek gelaten door alles en iedereen. En wij, de internationale gemeenschap staan toe dat hulpverleners worden aangevallen, dat hulpkonvoeien met voedsel en medicijnen worden vernietigd. Door het leven van de burgers tot een hel te maken willen Syrië en Rusland de bevolking van Oost-Aleppo tot overgave dwingen. Ook ziekenhuizen worden gebombardeerd. Inmiddels zijn er voor de 300.000 bewoners van Oost-Aleppo nog maar 30 artsen beschikbaar. Misdaad loont. Inmiddels hebben de Verenigde Staten zich teruggetrokken uit het onderhandelingsproces met Rusland. In een uitgelekte opname liet de minister van Buitenlandse zaken John Kerry zich tegenover Syrische activisten ontvallen dat er met de Russen niets te beginnen valt "want ze houden zich totaal niet aan het internationaal recht".

Geloofwaardigheid

Door de schendingen van het internationaal oorlogsrecht en de mensenrechtenschendingen onbeantwoord te laten, door de misdaden in Aleppo en al die andere steden in Syrië maar te laten gebeuren, ondergraaft de internationale gemeenschap haar geloofwaardigheid. Het idee dat mensenrechten tellen, dat burgers beschermd moeten worden, en dat ook in oorlogstijd basale rechten moeten worden gerespecteerd: Syrische burgers snakken ernaar, maar ze weten inmiddels dat dit blijkbaar niet voor hen geldt.

Niet weggijken

Zolang we er niet in slagen om de oorlog in Syrië te beëindigen, zolang we er niet in slagen om de burgers in Aleppo te beschermen tegen het onmenselijke geweld, zolang zullen groepen als de Witte Helmen moeten puinruimen. Ze moeten puinruimen in de chaos die de internationale gemeenschap mede heeft laten ontstaan en laat voortwoekeren in Syrië.

Ze verdienen de vredesprijs omdat zij niet weggijken en blijven doorgaan om de burgers van Aleppo te beschermen. Als zij de prijs krijgen, zal het een opsteker zijn voor deze hulpverleners. De wetenschap dat ze niet alleen staan, zal ze helpen om door te blijven gaan. Als zij de Nobelprijs voor de Vrede krijgen, moet de internationale gemeenschap de plicht voelen om niet langer omstander te zijn. Daarom hebben we een gesprek gevoerd met de Russische diplomaten in Den Haag. We moeten alle vreedzame middelen benutten om op te komen voor de burgers in Syrië. Na dat gesprek hebben we gedemonstreerd met witte helmen als teken van solidariteit met de inwoners van Syrië die niet weg willen en kunnen.

Er moet een einde komen aan de bombardementen op Aleppo. Een einde aan de barbaarse belegeringen en een einde aan het buitensporige geweld. De bevolking van Aleppo smakt naar vrede. De bevolking van Syrië heeft vrede nodig. Nu.

Freek Landmeter, directeur PAX en Karam Kamho, voorzitter het Syrische Comité.